

დანის წიგნი — ას ოთხმოცდათორმეტი

დაფარული ისტორიის გამოცხადება: დანიელის 11-დან მომდინარე წინასწარმეტყველური შესაბამისობანი და 144,000-ის დაბეჭდვა

Jeff Pippenger

2024-04-22

ჩვენ განვიხილავთ დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლის „დაფარულ ისტორიას“, იმ დროიდან, როცა მისი წერილობითი მოწმობა წყდება აღსასრულის ჟამს, 1989 წელს, ვიდრე ორმოცდამეერთე მუხლის საკვირაო კანონის დადგომამდე. ეს დაფარული ისტორია წარმოადგენს იმ სტრუქტურას, რომელთანაც უნდა გასწორდეს უკანასკნელი დღეების ყველა წინასწარმეტყველური ხაზი, რადგან იმ დაფარულ ისტორიაში ხდება ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა. ეს არის ის ისტორია, სადაც ხდება იმ გამოცდის აღსრულება, რომელიც მხეცის ხატის ჩამოყალიბებას უკავშირდება. ამიტომაც ეს არის ის ისტორია, სადაც იხსნება ნაბუქოდონოსორის დაფარული სიზმარი მხეცთა ხატის შესახებ. ეს დაფარული ისტორია არის ის ადგილი, სადაც დონალდ ტრამპის პირველი ვადის დაფარული ისტორია სრულდება დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორე მუხლში და გადადის მესამე მუხლამდე. ეს დაფარული ისტორია არის დანიელის წინასწარმეტყველების ის ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებს შეეხება, და იგი არის იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც იხსნება სწორედ საკვირაო კანონით მაღლის ჟამის დახურვამდე. ჭეშმარიტების ყველა ეს ხაზი წარმოდგენილია, როგორც მეშვიდე და საბოლოო ბეჭდის მოხსნა.

დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე უნდა შეჯერებულ იქნეს იმ დაფარულ ისტორიასთან, და ამ მუხლთაგან უკანასკნელი სამი წინასწარმეტყველების სამ ხაზს წარმოადგენს. ისინი განსაზღვრავენ, როდის იჭრება პაპობა კვლავ ისტორიაში, როგორც ეს მოხდა ძვ. წ. 200 წელს, როცა წარმართული რომი პირველად შევიდა იმ წინასწარმეტყველურ ისტორიაში, რომელიც წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთოთხმეტე მუხლში. იმ მუხლმა და იმ მუხლის აღსრულებამ წარმართული რომის ისტორიაში ხილვა დაადგინა, რადგან წარმართული რომი იყო იმ ძალის სიმბოლო, რომელმაც თავი აღიმალა, გამარცხა ღვთის ერი და შემდეგ დაეცა. განდგომილმა პროტესტანტიზმმა ეს მუხლი ანტიოქე ეპიფანეს მიუსადაგა, ხოლო მილერიტებმა იგი წარმართულ რომს მიუსადაგეს და ეს მუხლი მილერიტთა ისტორიაში გამოსაცდელ ჭეშმარიტებად ამოიცნეს. დღეს თანამედროვე ლაოდიკიური ადვენტიზმის ღვთისმეტყველებიც კვლავ ასწავლიან, რომ ეს ანტიოქე ეპიფანესა, ამიტომ იგი კვლავაც გამოსაცდელი ჭეშმარიტებაა.

ეს არა მხოლოდ საცდელი ჭეშმარიტებაა, არამედ ეს მუხლი და მისი აღსრულება ძვ. წ. 200 წელს მიუთითებს იმაზე, თუ როდის იწყებს ტვიროსის მეძავი (თანამედროვე რომი) თავისი სატანური სიმღერების გალობას, და მიანიშნებს პაპობის უკანასკნელი დღეების ისტორიაში შესვლაზე; ამიტომაც იგი წარმოადგენს უკანასკნელი დღეების უმთავრეს საცდელ ჭეშმარიტებას, რომელიც შეესაბამება საცდელ ჭეშმარიტებას,

წარმოდგენილს მილერიტული ისტორიის დებატში.

სამი მუხლი ასევე წარმოადგენს მიწის მხეცის რესპუბლიკური რქის ხაზს და მიუთითებს დონალდ ტრამპის წინასწარმეტყველურ ნაბიჯებზე, როდესაც იგი შედის თავის მეორე ვადაში, როგორც მერვე პრეზიდენტი, რომელიც შვიდი პრეზიდენტისაგან არის, პრეზიდენტთა იმ ხაზში, რომელიც რონალდ რეიგანით დაიწყო აღსასრულის ჟამს, 1989 წელს. მეთორმეტე მუხლის რაფიას ბრძოლის შემდეგ, „ანტიოქოსი“ ჯერ თრგუნავს აჯანყებას შეერთებული შტატების შიგნით, შემდეგ კი ემზადება გლობალიზმის წინააღმდეგ ომისთვის, რომელიც წარმოდგენილია ეგვიპტით პანიუმის ბრძოლაში. ტრამპი ამ ომში იმარჯვებს, მაგრამ ეს ომი იწყებს მესამე მსოფლიო ომს (აქციუმი). ეს მოქმედებები წინასახედ იყო გამოხატული ანტიოქოს III მაგნუსის მიერ, რომელიც რაფიას ბრძოლაში ეგვიპტესთან დამარცხდა, მაგრამ პანიუმის ბრძოლაში გამარჯვებით მიუზღო.

მეცამეტე მუხლში, — „რამდენიმე წლის შემდეგ,“ — როგორც ურია სმიტი აღნიშნავს, „ანტიოქოსმა, თავის სამეფოში ამბოხის ჩახშობისა და აღმოსავლეთის მხარეთა დამორჩილებასა და მორჩილებაში დამკვიდრების შემდეგ, თავისუფალი დრო და შესაძლებლობა მოიპოვა ნებისმიერი წამოწყებისთვის, როცა ახალგაზრდა ეპიფანე ეგვიპტის ტახტზე ავიდა; და ჩათვალა რა ეს თავისი სამფლობელოს გასაფართოებლად მეტისმეტად ხელსაყრელ შესაძლებლობად, რომ ხელიდან გაეშვა, მან შეკრიბა უზარმაზარი ლაშქარი, წინანდელზე უფრო დიდი.“ ტრამპი თავდაპირველად ჩაახშობს ამბოხს თავის სამეფოში და შემდეგ მოამზადებს იმაზე დიდ ლაშქარს, ვიდრე ჰყავდა მაშინ, როდესაც წინათ დამარცხდა. ტრამპი დამარცხდა 2020 წელს, გამოცხადების მეთერთმეტე თავის აღსრულებაში, როდესაც ათეიზმის მხეცმა, რომელიც მსოფლიო გლობალიზმს წარმოადგენს, და როგორც დემოკრატიული, ისე რესპუბლიკური პარტიების გლობალისტებმა არჩევნები მოიპარეს; და ტვიროსის მეძავის მთავარი წარმომადგენლობითი ლაშქრის სახით, ეს ასევე დამარცხება იქნება, როდესაც პუტინი უკრაინაზე გამარჯვებული აღმოჩნდება.

სამ მუხლში, რომელსაც განვიხილავთ, მესამე წინასწარმეტყველური ხაზი არის განდგომილი პროტესტანტიზმის ხაზი, წარმოდგენილი მაკაბელთა ხაზითა და მათი აჯანყებით ანტიოქე ეპიფანეს მცდელობის წინააღმდეგ, იუდეველებისთვის საბერძნეთის რელიგიის თავს მოხვევის მიზნით. ტრამპის ხაზი და განდგომილი პროტესტანტიზმის ხაზი წარმოადგენენ იმ ორ ძალას, რომლებიც საბოლოოდ გაერთიანდებიან იმ რქაში, რომელიც მხეცის ხატად არის წარმოდგენილი. მეცამეტედან მეოთხემეტე მუხლებამდე აღწერილია ის ისტორია, რომელსაც კვირადლის კანონისკენ მივყავართ, ხოლო განდგომილი პროტესტანტიზმისა და განდგომილი რესპუბლიკანიზმის ორი ხაზი ასახავს ამ ორი ძალის ურთიერთქმედებას, როდესაც ისინი ერთიანდებიან და კვირადლის კანონის წინასწარ ეკლესიასა და სახელმწიფოს აერთიანებენ.

წინა სტატიებში ჩვენ დავადგინეთ, რომ სამი მოვლენა, რომლებიც წარმოდგენილია 1776, 1789 და 1798 წლების თარიღებით და აღნიშნავს დამოუკიდებლობის დეკლარაციას, კონსტიტუციას და უცხოელთა და ამბოხების აქტებს, განსაზღვრავს

პერიოდს, რომელმაც დედამიწის მხეცის, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს, დასაწყისამდე მიიყვანა. ამ მიზეზით, ეს სამი სასაზღვრო ნიშანი წარმოადგენს სამ სასაზღვრო ნიშანსაც, რომლებიც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს დასასრულამდე მიჰყავს. ჩვენ ასევე დავადგინეთ, რომ ოცდაორი წელი, რომელიც 1776-იდან 1798 წლამდე ვრცელდება, სიმბოლურად აღნიშნავს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროს, რადგან რიცხვი ოცდაორი არის ღვთიურისა და ადამიანურის შეერთების სიმბოლო.

ჩვენ განვსაზღვრეთ, რომ ეს ისტორია ატარებს „ჭეშმარიტების“ ხელწერას, ვინაიდან პირველი და უკანასკნელი გზამკვლევი ნიშნები წარმოადგენენ დამკვიდრებულ დამოუკიდებლობას და გაუქმებულ დამოუკიდებლობას. სამივე გზამკვლევი ნიშანი წარმოადგენს მიწის მხეცის ძირითად სიმბოლოს, რადგან ყველა მათგანი შეესაბამება შეერთებული შტატების მეთყველბას, ვინაიდან „ერის მეთყველბა არის საკანონმდებლო და სასამართლო ხელისუფლებათა მოქმედება.“ 1789 წლის შუა გზამკვლევი ნიშანი და კონსტიტუცია რატიფიცირებულ იქნა ცამეტი კოლონიის მიერ, ხოლო ებრაულ სიტყვაში „ჭეშმარიტება“ შუა ასო არის მეცამეტე. 1776 წლიდან 1798 წლამდე ოცდაორი წელი ასევე შეესაბამება ოცდაორ ასოს, რომელთაგან შედგება ებრაული ანბანი.

ჩვენ ასევე განვსაზღვრეთ, რომ 1798 წლის „უცხოელთა და ამბოხების აქტები“ წარმოადგენს იმ მომენტს, როდესაც შეერთებული შტატები დრაკონივით ლაპარაკობს. იუდეველთა კავშირის ისტორია რომთან, რომელიც დანიელის მეთერთმეტე თავის ცამეტიდან თხუთმეტე მუხლებამდე განდგომილი პროტესტანტიზმის ხაზის ნაწილია, წარმოადგენს იმ პერიოდს, როდესაც მხეცის ხატი ყალიბდება; ხოლო ამ ხატის ჩამოყალიბება არის საბოლოო გამოცდა ას ორმოცდაოთხი ათასისთვის. ეს არის ის გამოცდა, რომელიც მათ უნდა გაიარონ მანამდე, ვიდრე დაიბეჭდებიან. ამდენად, იუდეველთა კავშირი ძვ. წ. 161 წლიდან ძვ. წ. 158 წლამდე არის გამოცდის მნიშვნელოვანი ელემენტი, რომლის მეშვეობითაც სრულდება მათი შერჩევა, ვინც მოწოდებულნი არიან იყვნენ ას ორმოცდაოთხი ათასთა შორის.

იმის მიღება, რომ ძვ. წ. 161 წლიდან ძვ. წ. 158 წლამდე პერიოდი განასახიერებელია იუდეველთა კავშირით, ეწინააღმდეგება ისტორიის სწავლებას, რადგან ისტორიკოსები ასწავლიან, რომ ეს კავშირი ძვ. წ. 161 წელს დაიდო, მაშინ როცა მილერიტები ასწავლიდნენ, რომ იგი ძვ. წ. 158 წელს იყო, და ამ ფაქტის შესახებ მათი მტკიცე რწმენა ორივე წმიდა სქემაზეა წარმოდგენილი.

საკითხი მხოლოდ ის არ არის, ისტორიკოსები მართებულნი არიან თუ არა იუდეველთა კავშირის თარიღად ძვ. წ. 161 წლის დადგენაში, ან მილერიტები იყვნენ თუ არა მართებულნი ძვ. წ. 158 წლის განსაზღვრაში. ამ ორი არჩევანიდან ნებისმიერის შემთხვევაში მოიძებნება ჯგუფი, რომელიც თქვენს არჩევანს დაეთანხმება. საკითხავი ის არის, მართებულნი არიან თუ არა ერთდროულად როგორც ისტორიკოსები, ისე მილერიტები, და წარმოადგენს თუ არა იუდეველებთან დადებული კავშირის შესახებ ჭეშმარიტება სინამდვილეში დროის ერთ მონაკვეთს, განსხვავებით ისტორიის ორ შესაძლო ერთეულ წერტილთაგან ერთ-ერთისა.

წინა სტატიებში წარმოვადგინეთ ის, რაც გვწამს, რომ არის მართებული, განწმედილი ლოგიკა იმისა, რომ რომთან და იუდეველებთან დადებული კავშირი მოიცავს პერიოდს ძვ. წ. 161 წლიდან ძვ. წ. 158 წლამდე, და რომ ეს პერიოდი განასახიერებს მხეცის ხატის ჩამოყალიბებას. ამრიგად, თვით ის გადაწყვეტილებაც კი, რომ მიღებულ იქნეს, თითქოს იუდეველთა კავშირი რომთან დროის პერიოდს წარმოადგენს, გამოცდად იქცევა, და ამ წინასწარმეტყველური მნიშვნელობით იგი ეთანხმება იმ ფაქტს, რომ მხეცის ხატის ჩამოყალიბება არის „ღვთის ხალხისთვის დიდი გამოცდა.“

ამგვარად, ძვ. წ. 158 წელი აღნიშნავს იმ დროს, როდესაც მაკაბელებად ცნობილ განდგომილ იუდეველთა კავშირი რომთან მტკიცედ დამყარდა, და ამგვარად იგი კვირადღის კანონს განასახიერებს, რადგან ბიბლია სვამს რიტორიკულ კითხვას: „შემდეგნ კი ორნი ერთად სიარულს, თუ შეთანხმებულნი არ იქნებიან?“ ძვ. წ. 158 წელი მიუთითებს, სად და როდის ჩამოართმევს ხელს განდგომილი პროტესტანტიზმი პაპის ძალაუფლებას, ხოლო ის პერიოდი, რომელიც ძვ. წ. 161 წელს დაიწყო და ძვ. წ. 158 წლამდე მიიყვანა, აღნიშნავს იმ დროის მონაკვეთს, რომელიც მხეცის ხატის ჩამოყალიბებას წარმოადგენს. აუცილებელია იმის გაცნობიერება, რომ ეს პერიოდი მიუთითებს, როდის შეერთდება განდგომილი პროტესტანტიზმი განდგომილ რესპუბლიკანიზმს. ეს ორივე განდგომილი ძალა წარმოდგენილია მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე, ამიტომ მათ ზოგიერთი საერთო სასაზღვრო ნიშანი აქვთ.

სწორია, რომ 1776, 1789 და 1798 გამოყენებულ იქნეს როგორც 2001 წლის 11 სექტემბრის ტიპოლოგიური წინასახეები, რასაც მოსდევს 2021 წლის 6 იანვართან დაკავშირებული ცრუ დროშის მოძრაობის Pelosi-ის სასამართლოები და ბაიდენის მოპარული არჩევნების საინაუგურაციო პერიოდი, რომელიც კვირის კანონისკენ მიჰყავს. ამ გამოყენებაში 2001 წლის Patriot Act, დამოუკიდებლობის დეკლარაციასთან თანხვედრაში, წარმოადგენს საგზაო ნიშნულს, რომელიც დამოუკიდებლობის გაუქმების დასაწყისს განსაზღვრავს. შემდეგ Pelosi-სა და Schiff-ის კენგურუს სასამართლოს მეორე საგზაო ნიშნული, კონსტიტუციის რატიფიკაციასთან თანხვედრაში, ამგვარად წარმოადგენს კონსტიტუციის გადაყირავების დასაწყისის ტიპოლოგიურ წინასახეს, რასაც მოსდევს მესამე საგზაო ნიშნული — Alien and Sedition Acts, რომელიც წარმოადგენს შეერთებული შტატების მიერ გველეშაპივით ალაპარაკებას. ამ საგზაო ნიშნულების ამგვარად გამოყენება ნიშნავს განდგომილი პროტესტანტიზმის საგზაო ნიშნულების ამოცნობას, როგორც ისინი მაკაბელებით არიან წარმოდგენილნი.

სხვა დონეზე, სამი სასაზღვრო ნიშნის განდგომილ რესპუბლიკანიზმთან კავშირში იდენტიფიცირება ოდნავ განსხვავებულ გამოყენებას წარმოშობს. 2001 წლის 11 სექტემბერი შეესაბამება 1776 წელს, ხოლო 1789 წელი, განდგომილი რესპუბლიკანიზმისათვის, შეესაბამება უცხოელთა და ამზოხების აქტებს და ადგენს განსხვავებას იმ „აქტებსა“ და გველეშაპის მეტყველებას შორის, რაც წარმოდგენილია კვირა დღის აღსრულებით. როდესაც ეს ორი ხაზი ერთად განთავსდება მხეცის ხატის გამოცდის კონტექსტში, ისინი ქმნიან მხეცის ხატის დადგინების წინასწარმეტყველურ სტრუქტურას, და ღვთის ხალხისათვის დიდი გამოცდა არის მხეცის ხატის ფორმირება.

ღვთის ხალხისათვის მხეცის ხატის ფორმირება ჯერ უნდა იქნეს ამოცნობილი ისე, როგორც იგი წარმოდგენილია (ფორმირებულია) ღვთის სიტყვაში, რათა იმ უკანასკნელი დღეების ხალხმა შეძლოს იმ ფორმირების ამოცნობა პოლიტიკურ და რელიგიურ სამყაროში.

მაშ, როგორ შეიძლებოდა 2021 წლის 6 იანვრის პელოსის სასამართლო პროცესები შეესაბამებოდეს უცხოელთა და ამბოხების აქტებს? პელოსის სასამართლო პროცესები აღნიშნავს უძირო უფსკრულის მხეცის ზეიმს, რომელმაც ეს-ესაა მოკლა მდიდარი პრეზიდენტი, რომელმაც გლობალიზმი აღძრა. ზეიმის ეს ისტორია დაიწყო ბაიდენის ინაუგურაციის პერიოდით და იგი წარმოადგენს პერიოდს, რომელიც ტრამპის მეორე ინაუგურაციით სრულდება. უნდა აღინიშნოს, რომ ტრამპი პრეზიდენტობისთვის სამჯერ აწარმოებს კამპანიას, და პირველ და უკანასკნელ შემთხვევაში იმარჯვებს, მაგრამ შუაში მისი გამარჯვება მოიპარა იმ ძალამ, რომელსაც წმინდა წერილი სიცრუის მამად ასახელებს. პელოსის სასამართლო პროცესები, რომლებიც მოპარული არჩევნებით დაიწყო, მიუთითებს შურისგების პელოსის სასამართლო პროცესების მეორე წყებაზე, რომელიც იწყება მაშინ, როდესაც ტრამპის ინაუგურაცია შედგება 2025 წლის 20 იანვარს.

ჯო ბაიდენის პრეზიდენტობის ვადის პერიოდი იწყება პელოსის სასამართლოთა სერიით და მთავრდება პელოსის სასამართლოთა სერიით. ორივე პოლიტიკური სასამართლოა, მაგრამ სასამართლოთა მეორე წყებაში დევნას განიცდიან ისინი, ვინც პირველ სასამართლოებში წინამძღოლობდნენ. ტრამპის მეორე ინაუგურაციისას აღინიშნება ძვ. წ. 164 წელი. ტრამპის მეორე ინაუგურაცია ტიპოლოგიურად წარმოდგენილია ძვ. წ. 164 წლით, ხოლო იუდეველთა ტაძრის ხელახლა მიძღვნა წარმოადგენს პოლიტიკური ტაძრის მეორედ ხელახლა მიძღვნას.

ეს იყო სწორედ ის წელი, როდესაც ანტიოქე ეპიფანე გარდაიცვალა; იგი იყო ის ძალა, რომელმაც ბერძნული რელიგიური წეს-ჩვეულებები იუდეველებს მოახვია თავს და ამით გამოიწვია მაკაბელთა აჯანყება ძვ. წ. 167 წელს. ტრამპის მეორე ინაუგურაციისას, 2025 წელს, ბერძნული რელიგია (გლობალიზმი) შეერთებულ შტატებში სრულად დაიმორჩილება, და სატანური სასწაულები ეკლესიისა და სახელმწიფოს გაერთიანების საქმის გასაძლიერებლად დაიწყებს მოქმედებას. იმ დროს ტრამპი ხელს მოაწერს აღმასრულებელ ბრძანებებს, რომლებიც უცხოელთა და ამბოხების შესახებ აქტებს გაუტოლდება, რითაც აღინიშნება მხეცის ხატის ჩამოყალიბების დასაწყისი (ძვ. წ. 161), და იგი დაიწყებს პელოსის პროცესების მეორე სერიას. უცხოელთა და ამბოხების შესახებ აქტები აღნიშნავს მხეცის ხატის ჩამოყალიბების პერიოდის დასაწყისს, ხოლო ეს პერიოდი მთავრდება საკვირაო კანონით, როგორც ეს ძვ. წ. 158 წლით არის წინასახეობრივად ნაჩვენები.

ამრიგად, ის პერიოდი, რომელიც მხეცის ხატის ჩამოყალიბებას წარმოადგენს, იწყება იმ „ქმედებებით“, რომლებიც ტრამპს საშუალებას აძლევს დახუროს მეინსტრიმ მედია, გააძევოს არალეგალი უცხოელები და დააპატიმროს და სასამართლოს წინაშე წარადგინოს ისინი, ვინც დემოკრატიული პარტიის შეთქმულებაში არიან ჩართულნი. ამ პერიოდის დასაწყისი აღნიშნავს ტრამპის მიერ მოტანილ პოლიტიკურ დევნას,

ხოლო მისი დასასრული — რელიგიურ დევნას.

ამ აზრით, 1789 წლისა და კონსტიტუციის შუა სასაზღვრო ნიშანი არის 2021 წლის პელოსის სასამართლო პროცესები, რომლებიც წარმოადგენენ პერიოდს, რომელიც იმავე ისტორიულ სრულდება, როგორითაც დასაწყისში დაიწყო; მაგრამ პელოსის სასამართლო პროცესების უკანასკნელი წყება წარმოადგენს იმ პირთა პოლიტიკურ შეზღუდვას, ვინც ამჟამად იღვევება და პატიმრობაში იმყოფება. განდგომილი პროტესტანტიზმის ხაზში მეორე სასაზღვრო ნიშანი არის პელოსის სასამართლო პროცესები, რომლებიც მოიცავს ჯო ბაიდენის პრეზიდენტობას, და ეს პერიოდი 2025 წლის იანვარში სრულდება, როდესაც 1789 წლის სასაზღვრო ნიშანი, განდგომილი რესპუბლიკანიზმის ხაზში, დგება 2025 წლის 20 იანვარს, აღმასრულებელი ბრძანებებით, რომლებიც დაუყოვნებლივ მოჰყვება ტრამპის მეორე ინაუგურაციას. ეს იწყებს პერიოდს, რომელშიც ერი დრაკონივით ლაპარაკობს (უცხოელთა და სედიციის აქტები), რაც მიჰყავს საკვირაო კანონისკენ, სადაც ერი დრაკონივით ლაპარაკობს. იმ პერიოდში კონსტიტუცია, რომელიც 1789 წლით არის წარმოდგენილი, თანდათანობით უქმდება.

ტრამპის მეორე ინაუგურაციისას იგი ხდება მერვე პრეზიდენტი, რომელიც შვიდისაგან არის; ხოლო მხეცის ხატის ჩამოყალიბება ამჟღავნებს, თუ როგორ ერთიანდება პროტესტანტიზმისა და რესპუბლიკანიზმის განდგომილი რქები ერთ რქად, იმგვარად, რომ ამ ურთიერთობაში პროტესტანტები ფლობენ კონტროლს. სწორედ იმავე ისტორიაში ისინი, რომელნიც მოწოდებულნი იყვნენ ას ორმოცდაათი ათასნი ყოფილიყვნენ, დაიბეჭდებიან წინასწარ, ვიდრე ამაღლდებოდნენ, როგორც ჭეშმარიტი პროტესტანტიზმის რქა, მალე მოსასვლელი კვირა-კანონის ჟამს.

დაბეჭდვის გზავნილი, რომელიც არის იესო ქრისტეს გამოცხადება და რომელიც იხსნება სწორედ გამოცდის ვადის დახურვის წინ, არის დანიელის იმ ნაწილისა, რომელიც უკანასკნელ დღეებს ეხება. ის ნაწილი, რომელიც იხსნება, არის დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია, და მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე ამ დაფარულ ისტორიას ეთანადება. ამიტომ, ის გზავნილი, რომელიც იხსნება სწორედ გამოცდის ვადის დახურვის წინ და რომელიც წინასწარ იყო ტიპურად წარმოდგენილი ნაბუქოდონოსორის მხეცთა გამოსახულების დაფარული წინასწარმეტყველური გზავნილით, არის სწორედ ორი კვერთხის შეერთების შესახებ გზავნილი — პროტესტანტიზმისა და რესპუბლიკანიზმის განდგომილი რქების, რომლებიც მაკაბელებითა და ანტიოქოს III-ით არის წარმოდგენილი მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებში.

მხეცის ხატის ჩამოყალიბების განმასხვავებელი უწყება არის ის უწყება, რომელიც გადმოსცემს იმ განწმენდას, რომლითაც იბეჭდება ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქა.

მეთოთხმეტე მუხლში, ძვ. წ. 200 წელს, წარმართული რომი პირველად არის შემოყვანილი წინასწარმეტყველურ თხრობაში, როდესაც იგი აღდგა ეგვიპტის ახალი ჩვილ-მეფის დასაცავად ეგვიპტის წინააღმდეგ შემდგარი კავშირისაგან, რომელიც ანტიოქე III-სა და მაკედონელ ფილიპეს ჰქონდათ ჩამოყალიბებული. იმ წელს

პანიუმის ბრძოლა ანტიოქე III-მ განახორციელა პტოლემე V-ის წინააღმდეგ. შენი ხალხის მმართველთა შემოყვანა, რომლებიც ამყარებენ ხილვას, ანტიოქესა და ფილიპეს შორის კავშირი და პანიუმის ბრძოლა — ეს ყველაფერი იმავე წელს მოხდა. ამიტომ, ეს სასაზღვრო ნიშანი მიუთითებს კავშირზე ანტიოქეს შორის, რომელიც განასახიერებს მიწის მხედის რესპუბლიკურ რქას, და მაკედონელ ფილიპეს შორის, მაკედონიის ძველ სახელწოდებას საბერძნეთისათვის, რომელიც განასახიერებს გაერთიანებულ ერებს.

წინასწარმეტყველურ დონეზე, პანიუმის ბრძოლაზე ხდება ალიანსი გველემპს (მაკედონია) და ცრუ წინასწარმეტყველს (აშშ) შორის. ამ ალიანსის საფუძველმდებარე მოტივაცია იყო ეგვიპტის სამფლობელოს გაყოფა, რომელიც ჩამოშლილ რუსეთს წარმოადგენს.

როცა იესომ თავისი მოწაფეები პანიუმში წაიყვანა, მას იმ დროს კესარია ფილიპე ეწოდებოდა. ჰეროდე დიდის შვილიშვილმა, ჰეროდე ფილიპემ, ქალაქის აღდგენა განახორციელა და მას კეისარ ავგუსტუსისა და საკუთარი სახელის მიხედვით უწოდა, ამგვარად — კესარია ფილიპე. მათი ურთიერთობა რომს რომთან წარმოადგენს, მაგრამ ფილიპე კეისართან მიმართებით მცირე რომია, ხოლო წინასწარმეტყველურ დონეზე ჰეროდე ფილიპე წარმოადგენს სალომეს, ჰეროდის ასულს. ამიტომ, სახელში „კესარია ფილიპე“ ვხედავთ, რომ ჰეროდე ფილიპე ცრუ წინასწარმეტყველს წარმოადგენს, ხოლო კეისარი — პაპობას.

პანიუმის წინასწარმეტყველური ისტორია, მაშასადამე, წარმოგვიდგენს ორ კავშირს: ერთს, სადაც ცრუ წინასწარმეტყველი (ტრამპი) ხელს უერთებს ურჩხულს (გაერთიანებულ ერებს), და მეორეს, სადაც ცრუ წინასწარმეტყველი (ტრამპი) ხელს უერთებს პაპობას (კეისარს). მეთექვსმეტე მუხლში წარმოდგენილია საკვირაო კანონი, და სწორედ იქ ხორციელდება სამმაგი კავშირი, მაგრამ ეს მოწყობა სინამდვილეში საკვირაო კანონამდე, მეთხუთმეტე მუხლსა და პანიუმის ბრძოლაში იყო დამყარებული.

„დადგენილებით, რომელიც ღმერთის რჯულის დარღვევით პაპობის დაწესებულებას აღასრულებს, ჩვენი ერი სრულად განეშორება სიმაღლეს. როდესაც პროტესტანტიზმი უფსკრულზე გადააწვდენს თავის ხელს, რათა ხელი ჩასჭიდოს რომაულ ძალას; როდესაც იგი უფსკრულზე გადაიწვდება, რათა ხელი ჩამოართვას სპირიტუალიზმს; როდესაც ამ სამმაგი კავშირის გავლენით ჩვენი ქვეყანა უარყოფს თავისი კონსტიტუციის ყოველ პრინციპს, როგორც პროტესტანტული და რესპუბლიკური მმართველობისას, და მიიღებს ზომებს პაპური სიცრუისა და ცდუნებათა გავრცელებისთვის, მაშინ შევითვით, რომ დადგა სატანის საკვირველი მოქმედების ჟამი და რომ აღსასრული ახლოსაა.“
Testimonies, ტომი 5, 451.

ჩვენ განვაგრძობთ ამ შესწავლას ჩვენს მომდევნო სტატიაში.

„გამოცხადება არ არის რაიმე ახლის შექმნა ან გამოგონება, არამედ იმის განცხადებაა, რაც გამოცხადებამდე ადამიანთათვის უცნობი იყო. სახარებაში მოქცეული დიდი და მარადიული ჭეშმარიტებანი ვლინდება გულმოდგინე

მიეხილათ და ღვთის წინაშე ჩვენი თავის დამდაბლებით. ღვთიური მოძღვარი წარმართავს ჭეშმარიტების მდაბალ მაძიებლის გონებას; და სულიწმიდის ხელმძღვანელობით სიტყვის ჭეშმარიტებანი ეცხადება მას. და ცოდნისათვის ამგვარად ხელმძღვანელობაზე უფრო სარწმუნო და ქმედითი გზა არ არსებობს. მაცხოვრის აღთქმა იყო: „როცა იგი, ჭეშმარიტების სული, მოვა, ყოველ ჭეშმარიტებაში წაგიძღვებათ.“ სწორედ სულიწმიდის მონიჭებით გვემადლება ღვთის სიტყვის გაგება.

მეფსალმუნე წერს: „რითი გაიწმენდს ყმაწვილი თავის გზას? — შენი სიტყვისამებრ მისი დაცვით. მთელი გულით გეძებდი შენ; ნუ დამაბნევ შენს მცნებათაგან.... ამიხილე თვალი ჩემი, რათა ვიხილავდე საკვირველებათა შენი სჯულიდან.“

„ჩვენ შეგონებულნი ვართ, ჭეშმარიტება ვეძიოთ, როგორც დაფარული საუნჯე. უფალი უხსნის გონებას ჭეშმარიტების ნამდვილ მაძიებელს; და სულიწმიდა აძლევს მას ძალას, ჩასწვდეს გამოცხადების ჭეშმარიტებებს. ეს არის ის, რასაც მეფსალმუნე გულისხმობს, როცა ითხოვს, რომ მისი თვალები გაიხსნას, რათა იხილოს საოცრებანი რჯულიდან. როცა სული ესწრაფვის იესო ქრისტეს სრულყოფილებებს, გონებას ეძლევა ძალა, ჩასწვდეს უკეთესი სამყაროს დიდებას. მხოლოდ ღვთიური მოძღვრის შეწევნით შეგვიძლია გავიგოთ ღვთის სიტყვის ჭეშმარიტებანი. ქრისტეს სკოლაში ჩვენ ვსწავლობთ, ვიყოთ მშვიდნი და მდაბალნი, რადგან მოგვენიჭება ღვთისმოსაობის საიდუმლოთა შეცნობა.“

„იგი, ვინც შთააგონა სიტყვა, იყო სიტყვის ჭეშმარიტი განმმარტებელი. ქრისტე თავის სწავლებებს ხსნიდა იმით, რომ თავის მსმენელთა ყურადღებას მიმართავდა ბუნების მარტივი კანონებისკენ და იმ ნაცნობ საგნებზე, რომელთაც ისინი ყოველდღიურად ხედავდნენ და ეხებოდნენ. ამგვარად იგი მათ გონებას ბუნებრივიდან სულიერისკენ მიჰყავდა. მრავალმა მაშინვე ვერ შეითვისა მისი იგავების მნიშვნელობა; მაგრამ როდესაც ისინი დღითი დღე ურთიერთობაში შედიოდნენ იმ საგნებთან, რომელთაც დიდ მასწავლებელს სულიერი ჭეშმარიტებები ჰქონდა დაკავშირებული, ზოგიერთებმა გაარჩიეს ღვთიური ჭეშმარიტების ის გაკვეთილები, რომელთა აღბეჭდვაც მას სურდა, და ისინი დარწმუნდნენ მისი მისიის ჭეშმარიტებაში და მოექცნენ სახარებაზე.“ Sabbath School Worker, December 1, 1909.